

SENIOR&JUNIOR

trojgeneračný informačný a praktický občasník

Kalendár
Staré zlaté časy
na rok 2016
pokrstil samotný

ŠTÚR

Celebrity predali
perníkové bábätká
za **1200 EUR**

Lampióny šťastia
v Žiline leteli opäť pre
Hniezda záchrany

V boji za práva
odkázaných seniorov
pomáhajú aj

MILKA VÁŠARYOVÁ
a **JARO SLÁVIK**

**Hniezda záchrany
zachraňujú bábätkám život.**

**Linka
Hniezda záchrany
môže zachrániť bábätku
náruč vlastnej mamy.**

Na čísle 0905 888 234

získa žena s neželaným tehotenstvom
pomoc a podporu, aby sa svojho dieťaťa
nemusela vzdať.

**Volajte skôr,
než bude neskoro!**

*Odišla som za
prácou do Čiech,
kde sa mi však
stalo niečo otrasné
– bola som znásil-
nená... Bola som
zúfalá a bezradná,
to dieťa som nech-
cela! Nevedela som
čo robiť, nemala
som peniaze na
ukončenie tehotenstva a keď som
v nemocnici žiadala o utajený pôrod,
nechceli mi vyhovieť. Zavolala som
na Linku Hniezda záchrany, kde mi
pomohli, vypočuli ma. Po celý čas som
mala niekoho, na koho som sa mohla
s dôverou obrátiť. Najprv mi pomohli
s utajeným pôrodom, ale napokon sa
im podarilo pomôcť mi sa k môjmu
synovi v zákonnej lehote vrátiť. Dnes
som vďačná a šťastná, svojho syna
milujem nadovšetko!*

Nájdime v minulosti SVOJU BUDÚCNOSŤ

Už tretíkrát sme pokrstili charitatívny kalendár
Staré zlaté časy. Tentoraz na tému historické
osobnosti Slovenska. Dobu prekračujúci
vynálezcovia, všestranní umelci, botanika
i prvá slovenská herečka... tolko inšpirácie z minulosti
pre prítomnosť... je načas sa zastaviť a zamyslieť sa.

Ale dá sa nám vôbec zastaviť?

Utekáme z jedného zamestnania do druhého, aby sme
stíhali poplatiť šeky a ešte sem tam nejaké tie veci. Aby
sme ich po pár rokoch vyhodili a urobili miesto novým.
Veciam...

Balíme kus domova do kufrov, aby sme ho so sebou
vliekli v ďalšom naháňaní sa za zážitkami, či dokonca
v poslednom čase už len za selfie, ako dôkazom našich
možných zážitkov o ktoré sme pri pózovaní vlastne prišli.
Dostaneme navyše a hneď chceme mať ešte viac.
Dosiahneme métu vysnívaného uznania a ešte
nedoznel ani potlesk a túžime po ešte vyššej.
Bezodná doba. Sme v zajatí naháňania si vlastného
chvosta.

Kde sú tie časy, keď som neriešila diéty a v objatí
mamy spráskala už piaty koláč pri pozeraní ladných
pohybov krasokorčuliarov pri clivej ruskej árii? Iste, aj
vtedy bolo trochu naháňania a aj roboty: pamätám sa
ako sme s mamou vstávali raz za týždeň o štvrtu, aby
sme stihli oprat' a vyplákať bielizeň, kým odišla ráno do
fabriky a my do školy... Ale našiel sa čas aj na spoločné
zdieľanie emócií, na spoločné zážitky. Teraz naše deti

zdieľajú už len statusy.

S cudzími ľuďmi cez modré
svetlo sociálnej siete. Aby som po dlhom čase mohla
objať svojho syna, musí vlastne ochoreť???

Zabrzdiť by sme mali. Skôr než z kalendára nášho života
odpadne posledný list. Lebo také lepidlo nevymyslel
ešte žiaden vynálezca, aby dokázalo zlepiť naše
zmarené šance na skutočný, nie virtuálny život.

A tak si dávam vskutku prozaické novoročné záväzky:
chcem už len jedno zamestnanie, dovolenkovať
budem na vlastnej záhradke, minimálne raz do týždňa
naplánujem pre seba a synov spoločnú fyzickú prácu
okolo domácnosti, zakazujem diéty, fotenie selfie a dám
kráľovstvo za spomalenie internetu. Budem čítať viac
kníh, viac sa rozprávať s ľuďmi a viac sa prechádzať
v prírode. Dá sa zastaviť.

Ak otvoríme svoje srdcia našej ľudskej podstate
a vlastnej intuícii, nemusíme bádať v histórii, aby sme
našli zaujímavé osobnosti aj v súčasnosti. A objavíme
možno ten kľúč, že úsilie pre vyšší cieľ: práca
s nadšením, nie pre peniaze, umenie pre krásu, nie pre
afekt, vynález pre ľudí, nie pre encyklopédiu – dokážu
urobiť osobnosť z každého z nás. Bez ohľadu na to,
v akej historickej etape nám bolo súdené žiť.

Vojdite s rokom 2016 do tvorby svojej skutočnej osobnej
histórie.

Anna Ghannamová

Šanca • senior&junior • trojgeneračný informačný a praktický občasník

Vydáva občianske združenie Šanca pre nechcených, Jadranská 34, 841 01 Bratislava, e-mail: sanca@sancaoz.sk, tel: 0903 903 298,
IČO: 30 856 515, dátum vydania: november 2015, 8. ročník • **ŠÉFREDAKTORKA** • Mgr. Anna Ghannamová • **EDITOR** • Mgr. Alena
Petrželková • **REDAKTORKA** • Mgr. Eva Gantnerová • **ART DIRECTOR** • Starion, s. r. o. • **OBÁLKA FOTO**: Martin Fridner
• **INZERCIA** • GWAY, s. r. o., sanca@sancaoz.sk, • **TLAČ** • IPOS, s. r. o. • **EVIDENCIA** • EV 2936/09 • **REDAKČNÁ RADA** • PhDr. Daniela
Čechová, PhD. MUDr. Michal Kliment, Csc. • Nevyžiadané rukopisy a obrazový materiál nevraciam. Za obsah inzercie zodpovedajú inzerenti.
Autorské práva vyhradené. • Vychádza s finančnou podporou Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR

DOBROVOĽNE SO SENIORMI

Nejde samozrejme o reálnu adopciu, ale o zavedenie pravidelných návštev dobrovoľníkov k jednotlivým seniorom. V Náruči záchrany bola iniciátorom projektu samotná riaditeľka Anna Ghannamová, ktorá o príčinách, pre ktoré sa rozhodli projekt realizovať hovorí: „Dobrovoľníctvo má seniorom priniesť nový impulz a radosť do života, lebo seniori, keď prichádzajú

Školenie dobrovoľníkov je povinnou súčasťou projektu. Niekedy to dobrovoľnícky prekvapí, že v čom by sa mali školiť, ale erudovanosť, hlboký záujem o seniorov a pútavá forma školenia, ktoré vedie Paed. Zlata Šramová (v strede) ich vždy obohatí. Vždy ich však dostane odpoveď na otázku, koľko si myslia, že mala babička, z diela Boženy Němcovej, keď prišla na Staré bielidlo. Tipli by ste si, že 54?

Dobrovoľník - človek (latinsky voluntarius = ochotný, naklonený), ktorý dáva zo svojho osobného času, energie, vedomostí a schopností v prospech činnosti, za ktorú nedostane finančnú odmenu, no získava osobnostný a profesionálny rast, dobrý pocit, niekedy nové priateľstvá a životné skúsenosti. V Náruči záchrany vieme, že takíto skvelí ľudia existujú, pretože chodia za našimi seniorami v rámci programu ADOPTUJ SI STARÝCH RODIČOV, ktorý realizujeme už 6 rokov a za ten čas sme vyškolili takmer 40 dobrovoľníkov.

do takýchto zariadení, už majú pocit, že sú odložené, nepotrební, že ich už nič nové, nič zaujímavé a nič veselé nečaká. Tento projekt má urobiť presný opak. Prináša im do života nového človeka z úplne nového sveta – profesijného aj generáčného, a tento človek im prináša nové témy, podnety a predovšetkým priateľstvo, ktoré už na konci života seniori nečakali.“

Seniori v zariadení prijímajú starostlivosť a služby k svojej plnej spokojnosti, avšak na hlbší rozhovor a vypočutie si ich životných príbehov, neostáva toľko času, koľko by si zaslúžili a potrebovali. Opatrovateľky a ošetrovateľky zabezpečujú základný komfort seniorov, sociálne pracovníčky pomáhajú riešiť praktické problémy pri ich pobyte, aktívna pracovníčka pracuje s celou skupinou, ostatní pracovníci majú priestor len na náhodné stretnutia a rozhovory so seniorami. Preto sme hľadali možnosť, ako pokryť aj tieto potreby našich seniorov, ktorí sú vďační za každý prejavovaný záujem o seba a svoje osobné pocity.

Ako to prebieha?

Z prihlásených za pomoci psychológa vyberieme vhodného kandidáta, ktorý absolvuje 2-dňové školenie. Školenie je potrebné, aby sa dobrovoľník oboznámil so špecifikami staroby, ako komunikovať so seniorom, aby dostal

Dobrovoľníčky si zaslúžia našu vďaku, preto sme pre pripravili špeciálny dobrovoľnícky deň spojený s dňom seniorom, kde sa hlavnými hviezdami stali práve dobrovoľníčky. Vyspovedala ich Gizka Oňová, ktorá im aj ich milovaným seniorom zaspievala a dodala energie do ďalších spoločných zážitkov.

základné informácie o Alzheimerovej chorobe, ktorá je u klientov v zariadeniach pomerne častá. Budúci dobrovoľník sa aj oboznámi so zariadením a následne sa s dobrovoľníkom uzatvorí písomná dohoda. Potom sa dobrovoľník zoznámí s vybraným seniorom a už začína samotné dobrovoľníctvo, kedy dobrovoľník pravidelne, raz do týždňa na hodinku – dve, dochádza za svojim seniorom. Súčasťou takéhoto typu dobrovoľníctva je aj pravidelná (raz do mesiaca) podpora na skupinovom stretnutí všetkých dobrovoľníkov, tzv. supervízia, pod

vedením psychológa a za účasti pracovníka zariadenia, kde sa konzultujú prípadné problémové situácie.

Kto môže byť dobrovoľníkom pre seniorov?

Na vekú či profesiu vôbec nezáleží. Sú medzi nimi študentka, úradníčka, personálna manažérka, penzistka, zdravotná sestra, živnostníčka, laborantka, účtovníčka, dokonca krupíerka. Vekové rozpätie je od 22 do 64 rokov. Základnou podmienkou je najmä veľké srdce, no a samozrejme dostatok času. To je veľmi dôležité, pretože takýmto

dobrovoľníctvom sa buduje vzťah, takže návštevy musia byť pravidelné a dlhodobé, čo vyžaduje čas.

Dary dobrovoľníctva

To, že dobrovoľníctvo prinesie veľké dary priateľstva a spolupatričnosti seniorom, sme predpokladali. No potvrdilo sa aj to, že dávaním človek dostáva oveľa viac, čo dokazujú slová samotných dobrovoľníkov.

Sanja sa pokúšala dobrovoľničiť už pár rokov dozadu, no pracovné a iné povinnosti jej to umožnili až minulý rok. Začala sa stretávať s pán Jánom, ktorý už predtým dobrovoľníčku mala a tešilo ho, že má novú priateľku. Jeho zdravotný stav sa zhoršoval a onedlho zomrel. Sanja však mala chuť spríjemňovať chvíle ďalšiemu seniorovi a stala sa dobrovoľníčkou pani Viere. A prečo sa na to dala? „Dlhšiu dobu som mala pocit, že mne nič nechýba a že by som mohla robiť aj niečo, čo pomôže iným. Keď sa objavilo v mojom rozvrhu voľno, pochopila som, že prišiel čas. Z okolia som mala aj také reakcie, že: „Ty fakt nevieš čo zo sebou“ a potom aj také, že mi za túto aktivitu pripisujú rolu anjela a zásluhy, ktoré sú myslím až prehnané. Často sa ma známi dokonca pýtajú aj na zdravotný stav seniora, čo znamená, že naozaj ho berú ako člena mojej rodiny...”

Anka sa pridala len tento rok a napriek prestávke zo zdravotných dôvodov sa k svojej pani Márii vrátila. A prečo sa ona rozhodla venovať seniorom? „Cítila som potrebu pomáhať a keď som sa dozvedela o tomto projekte, tak som bola presvedčená, že to je TO čo by som chcela robiť. Prekvapila ma pozitívna spätná väzba „mojej babky“ a to, že rozhovor so starším človekom, jeho názory, postoje sú obohacujúce a aj vďaka nim som získala iný pohľad na život, starobu.

Táto práca mi prináša naplňujúci pocit, keď môžem niekomu pomôcť a vyčariť úsmev na tvári, „len“ tým že mu venujem svoj čas, čo je pre mňa to najmenej, čo môžem urobiť,“ spomína.

Ľubka sa k dobrovoľníctvu dostala cez svojho syna, ktorý bol dobrovoľníkom pred svojím odchodom do zahraničia. Dokonca, keď jeho seniorka odišla do iného zariadenia, chodieval za ňou aj tam. Bol to jeden z 3 mužov, ktorí a venovali dobrovoľníctvu, preto Ľubka ani iné odporúčanie ako to, že je Igorova mama nepotrebovala! „Dôležitý je pre mňa dobrý pocit, že môžem aspoň trochu pomôcť niekomu, kto to potrebuje a moja pani Lydka, za ktorou chodím, určite áno. Cítim radosť a vďačnosť od nej, že jej robím spoločnosť, nakoľko choroba jej už nedovoľuje komunikovať. Ale robíme činnosti, ktoré ešte zvláda a je tomu rada. A ja spolu s ňou,“ vyznáva sa Ľubka.

Dobrovoľníčka **Zuzka** mala svoju seniorku, za ktorou chodila skoro tri roky, kým nás pani Tonka navždy neopustila. Dnes už má v živote iné povinnosti, ale na dobrovoľníctvo si takto spomína: „Dobrovoľníctvo mi dávalo úžasnú spätnú väzbu. Keď som prišla a moja pani Tonička mi povedala, ja som mala taký blbý deň, ale keď ňu vidím, hneď ho mám lepší. Je to

dobrý pocit, že ste niekomu len tak urobili lepší deň. “

„Ako som sa k dobrovoľníctvu dostala? Moja kamarátka niekde čítala o Náručí záchrany a keďže ja som jej stále básnila o tom, ako by som rada pomáhala detičkám, povedala mi o projekte „Kmotričky“. No osud chcel inak, kmotier ste mali dosť a dozvedeli sme sa o senioroch a zapáčil sa nám tento projekt. Nevedela som poriadne do čoho idem, nemala som žiadne očakávania. Chcela som len sebe a niekomu iba spríjemniť chvíľu a nakoniec som našla môjmu srdcu blízku osobku. Veľa ľudí to nechápe, prečo niekto „cudzí“ si nájde čas a robí pre druhého niečo nezištné. Našťastie moja rodina ma chápe a plne podporuje, dokonca moju seniorku si tiež adoptovali. Môj manžel sa každý štvrtok opýta, či idem za babičkou, takže ja nemôžem zabudnúť,“ hovorí **Anka**.

Ľubka je so svojou pani Gizkou spojená priateľstvom už takmer 5 rokov. „K dobrovoľníctvu som sa dostala veľmi jednoducho, mala som dobre zorganizovaný voľný čas medzi rodinu, záľuby a stále mi ešte niečo málo zostalo tak som sa stala seniorskou dobrovoľníčkou. Vôbec som nerozmýšľala nad tým, čo by mi mala táto práca priniesť. O to viac som bola prekvapená, že

priniesla – úctu, pokoru k životu aj v seniorskom veku, že ešte nie je koniec, že to je začiatok inej etapy života, pokojnej, kde podstatou nie sú hmotné hodnoty, ale hodnoty ako spolupatričnosť, priateľstvo, zdravie..., samé klišé, ale jedno-ducho je to tak. A ešte mi priniesla do života pani Gizku, ktorá verte, či nie, ale je podobná mojej babičke, a že to teda bola perfektná ženská, tak to už je len čerešnička na mojej dobrovoľníckej torte, že v pani Gizke vidím moju babičku. Stále sa niekam ponáhľam, stále niečo nestíham, no keď prejdem bránami zariadenia k mojej kamarátke pani Gizke, automaticky spomalím, spomalím pohyby, reč, gestikuláciu, zrazu čas plynie úplne inak. Keďže túto činnosť vykonávam už päť rokov, tak si moje okolie zvyklo, že stredú, čo stredú upaľujem z práce, aby som bola čo najskôr v Náručí a v náručí mojej Gizky. V počiatočnej mojej dobrovoľníckej práce boli také rozpačité otázky prečo? a za koľko?... pre mnohých to bolo nepochopiteľné, že vo svojom voľnom čase, zadarmo sa venujem cudziemu človekovi, ktorý síce žije v zariadení pre seniorov, ale má svojich príbuzných a tí by mali v prvom rade byť mu nablízku. Nuž, je to pravda, ale JA nie som tá, ktorá to berie ako povinnosť, ale JA som tá, ktorá prináša seniorku úplne niečo iné, ako dcéry, syn, ja prinášam SEBA... a rada. Keď som

to takto svojmu okoliu povedala, tak krútili hlavami a čo myslíte pochopili? Nepochopili. Ale pochopili by, keby raz zažili ten úsmev seniorky, ktorá si síce moje meno už nepamätá, ale pamätá si moju tvár a vie, že prišla tá, s ktorou jej je dobre... “ A čo na Ľubku vraví pani Gizka? “Ona je výborná, ako keby mi už bola rodina. Ja ju tak rada počúvam...”

Renátka svoju seniorku Marienku milovala, navštevovala ju takmer 4 roky, kým nás náhle pred rokom neopustil. Pani Marienka jej vždy vravievala: „Tak mi je dobre, že za mnou chodíte.“

Magdalénka chodí za svojou pani Agneškou už 6 rokov. Medzitým sa vydala, porodila dcérku, no vzťah so seniorkou ustál všetky životné zmeny. „Dobrovoľníčkou som sa stala z dôvodu, že som chcela svoj voľný čas venovať niečomu užitočnému a pritom urobiť niekomu radosť. Tiež ma vždy zaujímala práca so seniormi a chcela som im byť bližšie. Vďaka dobrovoľníctvu som spoznala nových a príjemných ľudí a tiež som získala iný pohľad na prácu a celkové okolie tohto zariadenia. Pravidelné návštevy sa stali súčasťou môjho života a je to pre mňa príjemne strávený čas s človekom, s ktorým si mám stále čo povedať. Mám možnosť sa vytrhnúť z bežných starostí a povin-

ností a vydýchnuť si. Seniori nás výborne prijali. S ľahkosťou som sa stala súčasťou tohto projektu. Prvotné ohlasy na moje dobrovoľníctvo boli rôzne. Často som dostávala otázku, prečo to robím a čo z toho mám. Časom som však moje blízke i vzdialenejšie okolie presvedčila o dôležitosti projektu “Adoptuj si svojich starých rodičov” a stretávam sa s tým, že ľudí zaujíma v čom tento projekt spočíva a chcú vedieť o ňom viac. Stretla som sa aj s obdivom, že som sa prihlásila. Ale podstatný je práve môj osobný pocit a ten je veľmi dobrý,“ hovorí o svojom dobrovoľníctve jedna zo služobne najstarších dobrovoľníčok.

Dobrovoľnícky program sa opiera o teoretické a praktické metódy medzinárodného certifikovaného dobrovoľníckeho projektu ELLA, ktorý na Slovensku zavádza a rozširuje občianske združenie CARDO. Naše občianske združenie ho realizuje už 6 rokov, snažíme sa prácu s dobrovoľníkmi neustále zlepšovať, spolupracujeme s Bratislavským dobrovoľníckym centrom. Boli by sme radi, keby takýto program mohol byť v každom zariadení pre seniorov, hoci manažovanie dobrovoľníkov si vyžaduje svoj čas a aj zariadenie musí rátať s tým, že sa viac otvorí verejnosti, ale tie šťastné dvojice, ktoré stretávame na chodbách Náručie záchrany určite za to stoja. Ďakujeme aj našim sponzorom Hlavnému stanu nádeje, spoločnosti FPD a Nadácii Tatrabanky.

Báseň starenky

Túto báseň napísala žena, ktorá zomrela na oddelení pre dlhodobých chorých v Ashludieovej nemocnici blízko Dundee v Škótsku. Personál nemocnice ju našiel medzi jej vecami, a tak sa im zapáčila, že ju opísali a báseň putovala po celých nemocniciach a ďalej.

Vypočujte ma, sestra, keď na mňa pozeráte,
povedzte, koho to pred sebou vidíte?

Ach áno, je to len úbohá starana
s čudnými očami a takmer šílená.

Odpoveď nedá vám, jedlo jej padá,
nevníma, keď sa od nej niečo žiada,
o svete nevie, je s ňou len ďalšia práca,
topánky a pančuchy neustále stráca.

Niekedy tvrdohlavá, inokedy sa vie chovať,
potrebuje však už nakúpiť a prebaľovať.

Toto vidíte? Toto si myslíte?
Sestrička, veď o mne vôbec nič nevíete.

Budem vám rozprávať, kým všetkým som bola,
než som sa bezmocná až sem k vám dostala.

Miláčikom rodičov, dievčatkou, tak sotva desať liet
s bratmi a sestrami chutil život ako med.

Šesťnásťročnou kráskou, lietajúcou v oblakoch,
dyktívou po prvých láskach a stále samý smiech...

V dvadsiatke nevestou s tlčúcim srdcom,
čo skladala svoj slub s bielym vencom.

A keď bolo pár rokov po dvadsiatke - ako ten čas letí,
ja chcela som šťastný domov pre svoje deti.

Potom prešla tridsiatka a putá lásky detí,
ako rástli, spriadať sme mohli popamäti.

A mám štyridsať, synovia odchádzajú,
len kroky verného manžela stále ma sprevádzajú.
Päťdesiatka prišla a s ňou ďalší malí,
čo sa na kolenách, ako tí prví, hrali.

Však začala doba zlá, môj manžel zomrel zrána,
mám z budúcnosti strach, zatvorila sa pred mojou brána.

Život ide ďalej, moje deti majú vrásky
a ja len spomínam na rodinu a dni plné lásky.

Priroda krutá je, i keď bol život krásny,
na starú kolená dopadneme ako prostí blázni.

Telo mi neslúži, s gráciou už je amen,
kde srdce tlelo skôr, dnes cítim ťažký kameň.

Však uprostred skazy to mladučké žieňa žije
a srdce jej, hoc ťažko, tam v hrudi stále bije.
Spomína na radosť, na smútok, čo rozochvieva,
veď úprimne miluje a neprestala byť živá.

Málo bolo rokov a aj čas zlenivie,
zmierila som sa s tým, že všetko raz pominie.

Otvorte oči, sestrička, teraz, keď to všetko víete,
nevidíte len sevrknutú starenu.

Teraz už ... MŤA vidíte!

Odkázaní seniori dostávajú od štátu menej ako väzni!

S tretli sa na ňom zástupcovia Asociácie poskytovateľov sociálnych služieb, Združenia seniorských prijímateľov sociálnych služieb v SR, Slovenskej katolíckej charity, Asociácie sestier a pacientov, aby dali najavo svoje nespokojnosť so súčasným stavom vecí. So svojimi skúsenosťami sa však prišli podeliť aj príbuzní seniorov, ktorí museli riešiť situáciu, keď ich otec mama, starký či starká prestali byť schopní sami sa o seba postarať a na vlastnej koži museli zažiť, aké je problematické a finančne náročné zabezpečiť svojim blízkym dôstojnú starobu.

Opäť zazneli požiadavky, ktoré odznali na už aj pred Národnou radou a Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny a ktoré sa neprestanú opakovať, kým nebudú aspoň čiastočne splnené:

- **aby bolo dodržiavané ústavné právo na adekvátnu pomoc v núdzi.** Teda, aby bol od zvýšený príspevok v odkázanosti vo všetkých druhoch pobytových služieb pre odkázaných seniorov z maximálne 320 EUR na 400 EUR, a aby vyplácanie tohto príspevku garantoval štát, keďže samospráva zlyháva.
- **aby bolo dodržiavané ústavou a antidiskriminačným zákonom garantované rovnosť občanov.** Teda, aby odkázaný senior dostával na zabezpečenie sociálnej služby rovnaký podiel z verejných zdrojov bez ohľadu na to, či je umiestnený u verejného, alebo neverejného poskytovateľa a nie ako je to doteraz, že „verejný“ senior čerpá z verejných zdrojov 2/3 a neverejný 1/3, ktorú dostáva oneskorene alebo vôbec.
- **aby bolo zákonom zabezpečené dodržiavanie ústavou proklamované právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť v rámci zdravotného poistenia.** Tak, že zákon uloží zdravotným poisťovniam „povinnosť“ nie „možnosť“ preplácania všetkých druhov zdravotných úkonov, vykonávaných v sociálnych zariadeniach.

Odkázaní seniori sa nezmestili do nijakého sociálneho balíčku. Cestovanie vlakom zadarmo im nijako nepomôže, oni cestujú svojím vlastným časom... Sú imobilní, inkontinentní, s rôznymi štádiami demencie. Nemôžu byť doma a ani rodina sa o nich nevie adekvátne a navyše 24 hodín denne postarať. Musia ísť do zariadenia. A nastáva problém. Verejných (tzv. štátnych) je málo a v neverejných nedostávajú od štátu ani polovicu financií ako vo verejných. Sú tak porušované ich ústavné práva. Smutné je, že aj na väzňov dáva štát viac ako na odkázaných seniorov. Aj o tom a preto bol happening pred Úradom vlády v Bratislave.

Zástupcov organizácií prijal minister práce, sociálnych vecí a rodiny Ján Richter, ktorý prisľúbil spoluprácu a ponúkol spoluúčasť na ďalších krokoch, ako však povedal, konečné riešenie je až otázkou ďalšieho volebného obdobia. Organizátori happeningu sú odhodlaní pokračovať v komunikácii s vládou, kým nebude diskriminácia odkázaných seniorov odstránená.

Tanečná skupina Phantoms Crew pre seniorov. Títo úžasní chalani sa prejavili nielen ako fantastickí tanečníci, ale aj ako mladí ľudia s jasným názorom na diskrimináciu odkázaných seniorov.

Na happeningu, ktorý moderoval Jaro Slávik, prehovorili príbuzní odkázaných seniorov, aby priblížili prítomným, akou tortúrou museli prejsť, kým umiestnili svojich blízkych v zariadeniach a ako dlho čakali na dotáciu od samosprávnych krajov - bolo to viac ako polroka a v niektorých prípadoch sa jej senior ani nedožil. Vo verejných zariadeniach pritom, kde je však čakacia doba na umiestnenie až niekoľko rokov, majú seniori dávku ihneď! Táto nespravodlivosť musí byť odstránená.

Aktivisti vyzvali verejnosť k zápasu za práva odkázaných seniorov a k podpísaniu petície: **Za spravodlivé financovanie sociálnych služieb, pod ktorú sa zatiaľ podpísalo takmer 60 000 občanov SR.**

Happeningový nádych dala zhromaždeniu angažovaná účasť

umelcov: prednes Emílie Vášaryovej Báseň starenky, a tanečné vystúpenia tanečníkov z tanečnej školy Jagermajster a skupiny Phantoms Crew, ako aj výkon moderátora Talentovej šou Jara Slávika.

Eva Gantnerová,
foto archív Združenia seniorských prijímateľov sociálnych služieb

Operný spevák Martin Malachovský pripomenul osobnosti, ktoré pôsobili na území Slovenska aj piesňou *Hoj vlast' moja*.

Výtlačok z kalendára je určený na tanečnú terapiu pre seniorov, preto bol tanec ústredným motívom programu, v ktorom svoje tanečné umenie predviedli tanečníci z Tanečnej školy Jagermajster.

Kalendár Staré zlaté časy HISTORICKÉ POKRSTIL ĽUDOVÍT ŠTÚR

Občianske združenie Šanca pre nechcených už po tretíkrát vydalo charitatívny kalendár Staré zlaté časy. Originálne fotografie majú originálnych modelov a modelky - obyvateľov Centra sociálnych služieb Náruč záchrany SENIOR&JUNIOR – seniorov a mamičky s deťmi. Tento rok sa premenili na historické osobnosti Slovenska, a tak sa pred objektívom Martina Fridnera, ktorý nafotil všetky tri ročníky kalendára bez nároku na honorár, objavili napríklad Matúš Čák Trenčiansky, Ľudmila Podjavorinská, Štefan Banič, no aj Jánošík, Móric Beňovský a mnohí ďalší.

Súčasnou krstu je už tradične dražba fotoplátien z kalendára, ktorá mala v tomto roku bleskový priebeh – o obrazy bol medzi hosťami veľký záujem a svojho majiteľa si našiel aj svetobežník Móric Beňovský, ktorého sponzor Kováčtransport sa na kalendári podieľal už po tretíkrát.

Pre seniorov a mamičky s deťmi je fotenie vždy veľký zážitok, dostanú sa na miesta, o ktorých ani netušili, že uvidia – Skalicu, hrad Červený Kameň, múzeá v Bratislave či v Nitre... Ich nasadenie je úžasné, robí im radosť, že môžu byť užitoční a pomôcť aj sebe či ostatným seniorom – výtlačok z predaj kalendárov bude totiž použitý na veľmi obľúbenú a užitočnú tanečno-pohybovú terapiu. Terapia ich zbavuje bolesti, aktivizuje pamäť, prebúdzá seniorov z apatie a pod vedením terapeutky Lucie Šuplatovej dokážu pohyby, o ktorých by si mysleli, že ich už dávno nezvládnu.

Slávnostným večerom sprevádzali pohotový Martin Nikodým a pohodová Anka Ghannamová. Na plátne za nimi je Anička Jurkovičová, ktorú premiérovzo zasponzoroval týždenník Slovenka

Stvárnenie prvej slovenskej botaničky Izabela Textorisová upútalo prítomných už hneď na začiatku večera, sponzorom bola spoločnosť Neudoerfler.

Jánošík, sponzor Jolly Joker

Matúš Čák Trenčiansky, sponzor TPD

Jozef Murgaš, sponzor AMS

Dušan Jurkovič, sponzor CZ Slovakia

Majster Pavol z Levoče, sponzor Biatic Group a Quercus

Ľudmila Podjavorinská, sponzor IPOS kancelárske potreby

Andy Warhol, sponzor Marco Mirelli

Mária Terézia, sponzor Arspect

Kalendár by nevznikol bez sponzorov, z ktorých vždy jeden finančne podporuje jednu stranu kalendára, ktorá súvisí s jeho biznisom. Ďakujeme za ich záujem o seniorov a za to, že si okrem podnikania a finančného úspechu nájdú priestor a prostriedky na podporu aktivít, ktoré prinášajú seniorom zlepšenie pohyblivosti a najmä radosť.

Najmladšia dražiteľka si svoje chvíle na javisku užila v plnej paráde – s moderátorom Richardom Vrabľom a Martinom Harichom, ktorý na námestí predstavil svoju novú pesničku.

Ďakujeme všetkým návštevníkom vianočných trhov!

Benefícia pre Hniezdo záchrany HERCI PREDÁVALI MEDOVNÍKOVÉ BÁBÄTKÁ

Ady Hajdu, Martin Mňahončák, Marián Miezga, Iveta Malachovská, Lenka Šóošová, Soňa Müllerová – to boli naši tohtoroční predavači medovníkových bábätek na Vianočných trhoch v Bratislave. Boli fantastickí, ochotní, vysmiati a mimoriadne úspešní! Spolu s dražbou, ktorú bezkonkurenčne moderoval Richard Vrablec a do ktorej ceny – hygienické potreby pre bábätká - darovala firma Bella SK sme pre podporu Linky Hniezda záchrany vyzbierali 1200 EUR. Okrem tohto skvelého výťažku sme zažili spoločne nádherný čas, ktorý nám všetkým - na javisku aj v hľadisku spríjemnil talentovaný Martin Harich. ĎAKUJEME všetkým hercom a všetkým, ktorí prispeli.

Ďakujeme firme Bella SK, ktorej riaditeľ osobne odovzdával ceny z dražby spolu s prezidentkou občianskeho združenia Šanca pre nechcených Ankou Ghannamovou.

Ady Hajdu je rekordér benefičného predaja – ešte ani jeden rok nechýbal!

Iveta Malachovská prídje vždy, keď jej to umožnia pracovné povinnosti a Marián Miezga má v našom občianskom združení na svedomí už niekoľko dobrých skutkov.

Dá sa Martinovi Mňahončákovi odolať?

DARČEK PRVÝ – NOVÁ JEDÁLEŇ

Naša jedáleň nie je len miestom, kde sa snažíme seniorom podávať chutné jedlo, ale aj miestom, kde sa seniori stretávajú na dopoludňajších aktivitách a po večeri si radi poklebetia alebo sami zahrajú spoločenské hry. Aby bola jedáleň aj akousi útulnou klubovňou, vymenili sme lino-leum a peknú dlažbu, steny večne ošúchané od vozíčkov sme obložili kameňom a na ste-

ny zavesili zväčšené fotografie našich seniorov, ktorí na nafotili charitatívny kalendár. Aby sme na spoločenských posedeniach mali kvalitné ozvučenie, kúpili sme výkonný audiosystém s mikrofónom. Za tento darček ďakujeme Prvej stavebnej sporiteľni a spoločnosti Johnson Controls.

DARČEKY pre NÁRUČ ZÁCHRANY

Dlhodobé spolupráce prinášajú dlhodobé výsledky. Veľmi nás teší, že sa nám podarilo u niektorých našich partnerov vytvoriť pamäťovú stopu, ktorá trvá už niekoľko rokov, alebo má najväčšie šance, aby ňou bola. Skvalitňujeme tak prostredie, zdravie a možnosti individuálneho rozvoja našich klientov.

DARČEK DRUHÝ – AUTOMAT NA ANJELSKÚ VODU

V tohtoročnom horúcom lete seniorov pravidelne dopovala tou najvzácnejšou tekutinou – zdravou vodou Lucka. Spoločnosť VODAX nainštalovala v našej vy-novenej jedálni novučičký automat, ktorý nielen v lete využívali okrem seniorom aj ich návštevy a naše deti, ktoré sa šikovne naučili automat ovládať a nosili vodu aj starkým. Ďakujeme, Lucka!

DARČEK TRETÍ – DIELNIČKA

Pamätáte sa, keď sme vás vyzvali, aby ste sa ekologicky zbavili starých mobilov? A že nám takto navyše môžete aj pomôcť? Nuž ďakujeme vám aj spoločnosti Orange za príspevok vo výške 14544,50 EUR, za ktorý sme zriadili našu dielničku, kde spoločne mávajú pracovnú terapiu seniori aj mamičky. Kúpili sme väčší konvektomat, v ktorom spoločne pečieme medovníčky, ktoré využívame na naše benefičné akcie. Terapia má tak aj praktický úžitok, čo najmä seniori veľmi oceňujú.

Nadácia
Orange

ŽILINA PRE HNIEZDO ZÁCHRANY

Už druhýkrát obyvatelia Žiliny pomohli nechceným deťom na Slovensku. Kúpou lampiónov počas Večera 1000 želaní, ktorý sa koná vždy na narodeniny žilinského obchodného domu Mirage shopping center vyzbierali 5 962 Eur na podporu projektu Hniezdo záchrany. Darovací šek odovzdal autorke projektu Anne Ghannamovej člen predstavenstva Mirage shopping center, a.s. George Trabelssie, ktorý je svojimi charitatívnymi počinmi všeobecne známy. Aj tento raz, tak ako minulý rok budú peniaze použité na prevádzku non stop krízovej Linky Hniezdo záchrany, na ktorú volajú matky v núdzi. Linka je ich jediným anonymným spojením s tými, ktorí im vedia podať pomocnú ruku. Dodnes Hniezda záchrany zachránili 52 novorodencov.

PO KVAPKÁCH MAĽUJEME RUŽOVÝ SVET

Každý deň môže byť ružovejší, ak v sebe nájdeme silu pomáhať.
Aspoň po kvapkách.

Podporujeme OZ Šanca pre nechcených.

Lucka[®]
Tvoj vodný anjel